

РЕШЕНИЕ

№ 3407

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1967** по описа за **2022** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по постъпила касационна жалба от БЪЛГАРСКАТА НАЦИОНАЛНА ТЕЛЕВИЗИЯ, с БУЛСТАТ[ЕИК], с адрес: [населено място] 1504, [улица], представлявана от юрисконсулт С. С., против Решение № 72 от 10.01.2022 г. по нахд. № 20211110210959/2021 г. на СРС, 94 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление № РД-10-11/07.07.2021г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, на основание чл. 126 ал. 1 вр. чл. 127 ал. 2 от Закона за радиото и телевизията на Българска национална телевизия, БУЛСТАТ[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 3000, 00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 18, ал. 3 във връзка чл. 18, ал. 1 ЗРТ.

В жалбата се твърди, че в случая липсва валидно писмено искане, с което засегнатото лице да е поискало предоставянето за разпространение на отговор, поради което за Б. не е възникнало задължението по чл.18. ал.3 от ЗРТ. Счита, че има липса на валидно упражнено право на отговор, доколкото по делото безспорно е установено, че към писмото не е приложен текст на отговора, който да бъде изчетен и публикуван като текст в ефир. Излагат се съображения, че неизпълнението на задължението по чл. 18, ал. 3 от Закон за радиото и телевизията /ЗРТ/ е скрепено с административнонаказателна отговорност, която се реализира по реда на ЗАНН. При

това положение, разширително тълкуване е недопустимо, тъй като би влязло в противоречие с принципа за законоустановеност на административните нарушения и наказания, закрепен в чл. 2. ал. 1 ЗАНН. Касаторът сочи още, че писмото не е изпратено от засегнатото лице или от негов упълномощен представител, доколкото като държавен орган - министър на културата - М. не може да бъде представляван от пресцентъра на министерството на културата, а още по малко от анонимно лице с изявление, написано на възможна бланка на пресцентъра на Министерството на културата. Представителството се урежда от законови норми и без предоставено пълномощно никой не може да претендира, че представлява дадено лице. Излагат се доводи, че възникването на публично задължение за телевизионния оператор по никакъв начин не означава, че на телевизионния оператор се придават функции на държавен орган. Соци се още, че писмото не е адресирано до Б. и не е получено от неговия адресат и въпреки направеното оспорване, в съдебното производство не се доказва какъв файл действително е приложен към имейл кореспонденцията, представена по делото от Министерството на културата, и дали този файл представлява сканирано копие на Писмото. В този смисъл, необосновани са мотивите на съда на стр. 11 от Решението. Касаторът твърди, че изпращането на съобщение по имейл не представлява законоустановен начин за връчване на документ, т.е. не представлява законоустановена форма на уведомяване на едно лице. Твърди, че това е достатъчно, за да се приеме, че Б. не е получила валидно Писмо преди датата на участието на М. в „Още от деня“, поради което и само на това основание не е налице валидно отправено искане за упражняване на право на отговор. В допълнение се касатора сочи, че е видно от самото Писмо, че същото е адресирано до „Продуцентите и редакторите на публицистичното предаване на Б. 1 „Още от деня“,“ вместо до Б., която е носителят на задължението по чл.18, ал.3 от ЗРТ, или до нейния законен представител - генералния директор Е. К.. Твърди, че са необосновани мотивите на съда на стр.10 от Решението, с които съдът установява, че с изпращането на документа до продуцентите и редакторите на предаването „Още от деня“ е налице получаване на Писмото от страна на Б.. Излага доводи за липса на нарушено право на отговор по време на предаването „Още от деня“ по „Б. 1“ на 10.06.2021г. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС.

В хода на съдебното производство касаторът се представлява от адв. Л. и юрк. С..

Ответникът - Съвет за електронни медии, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Д., в с.з. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Счита решението за правилно, поради което моли същото да бъде оставено в сила. Подробни съображения са изложени в писмени бележки. Претендира разности.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана. Счита, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XX касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № РД-10-11/07.07.2021г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, на основание чл. 126 ал. 1 вр. чл. 127 ал. 2 от Закона за радиото и телевизията на Българска национална телевизия, БУЛСТАТ[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 3000, 00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 18 ал. 3 вр. ал. 1 ЗРТ.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено следното:

На 08.06.2021г. с начален час 18:15 часа по Б. 1 било излъчено предаването "Още от деня". Гост бил генералният директор на Б. Е. К., като при гостуването му в предаването били обсъждани твърдения на служебния министър на културата проф. В. М. за извършени нарушения на ЗРТ от страна на националната телевизия и работещи в медията журналисти. По време на интервюто генералният директор на Б. Е. К. заявил, че твърденията на служебния министър на културата са "безобразни обвинения и абсолютни лъжи". По време на предаването от страна на водещата и на госта, в качеството му на генерален директор на медията, двукратно била заявена готовност, че ако проф. М. желае да заяви своето становище по отношение на твърденията за работата на медията и на генералния ѝ директор, ще му бъде предоставена такава възможност „по всяко време.

С писмо с изх. № 56-00-100/09.06.2021г. на Министерство на културата, адресирано „до продуцентите и редакторите на публицистичното предаване на Б. 1 „Още от деня” било посочено , че във връзка с излъчения разговор с генералния директор на Б. в предаването „Още от деня” на 08.06.2021г. проф. М. се е почувствал лично засегнат и потвърждава намерението да се възползва от право на отговор чрез лично участие, като писмото било подписано като изходящо от Пресцентъра на Министерство на културата от неустановено лице.

По време на предаването „Още от деня” по Б. излъчено на 10.06.2021г. проф. В. М. настоявал да изложи становището си по повод изявлението на генералния директор на медията в предаването на 08.06.2021г., но бил неколкократно прекъсван от водещата на предаването, която настоявала да отговори на поставени от нея въпроси.

По повод участието си в предаването "Още от деня" по Б. 1 на 10.06.2021г. проф. М. подал жалба до С. вх. № 56-00- 100/18.06.2021г., в която изразил оплакване от това, че при участието му в предаването не му е било предоставено право на отговор. Към жалбата бил приложен и препис от писмо изх. № 56-00-100/09.06.2021г. на Министерство на културата.

Въз основа на изложеното на Българска национална телевизия била изпратена покана за съставяне на АУАН с изх. № РД-2004-04- 9/21.06.2021г. На 23.06.2021г. в присъствието на двама свидетели и на упълномощен представител на жалбоподателя свидетелката М. К. - Г. съставила АУАН № НД-01-13/23.06.2021г., с който повдигнала против Б. административнонаказателно обвинение за нарушение на чл.18 ал.3 вр. ал.1 от ЗРТ. Въз основа на така съставения акт е било издадено и атакуваното наказателно постановление.

При тази фактическа обстановка СРС е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че Б. като доставчик на медийна услуга, не е

изпълнило задължението си по чл.18, ал.3 от ЗРТ да предостави на проф. В. М. право на отговор в ефира на Б. 1 в предаването "Още от деня" във връзка със засягащи го твърдения на генералният директор на Б. Е. К. в излъченото на 08.06.2021г. предаване. Приел е, че административнонаказващият орган е дал правилна правна квалификация на нарушението и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството. Посочил е също, че наложеното наказание е правилно определено в минималния предвиден размер. Не е констатирал съществени процесуални нарушения при провеждане на административнонаказателното производство. Посочил е още, че не са налице основанията за приложение на чл. 28 ЗАНН, тъй като не се твърдят и не се установиха никакви смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обуславят по-ниска степен на обществена опасност на нарушението от други идентични нарушения.

Решението е неправилно, като доводите в касационната жалба за постановяването му в нарушение на материалния закон са основателни.

Въззивният съд е проявил процесуална активност, като е събрал относимите към спора писмени и гласни доказателства. Анализирайки същите правилно е установил, че засегнатото лице с изпратено до оператора писмо изх. № 56-00-100/09.06.2021г. е поискало в срок право на отговор, без да представи конкретно изявление в тази насока. Правилно също така е прието, че в писмото е изразена изричната воля на засегнатото лице, в случая професор М. да упражни правото си на отговор чрез лично участие в предаването „Още от деня“ на 10 Юни 2021г. Настоящият касационен състав счита за правилно и приетото от СРС, че въпросното писмо е подадено от името на засегнатото лице. Това обстоятелство недвусмислено се потвърждава и от писмо изх. № 56-00-100/18.06.2021г. на професор М., подписано лично от него и адресирано до Съвета за електронни медии с оплакване, че е бил възпрепятстван да упражни правото си на отговор, заявено с писмото от 09.06.2021г. Според настоящият касационен състав обаче неправилни са изводите на съда, че въпросното писмо изх. № 56-00-100/09.06.2021г. е получено от оператора, съгласно изискванията на чл. 18, ал. 3 от ЗРТ преди излъчването на предаването „Още от деня“ по Б. на 10.06.2021г. От данните по делото се установява, че на 09 юни 2021г. в 11:35 часа от електронен адрес на Пресцентър на Министерство на културата до електронен адрес на продуцентите и редакторите на публицистичното предаване на Б. „Още от деня“ /лист 64 – копие на електронен запис/ е изпратено електронно съобщение със следното съдържание „Приложено изпращаме сканирано писмо с молба за право на отговор. Оригинал пускаме и по обикновена поща“. Доказателства, удостоверяващи момента на получаване на това електронно съобщение от оператора липсват. В тази връзка следва да се отбележи, че неправилно СРС се позовава на въпросната „електронна кореспонденция“, като посочва, че от същата било видно, че „...писмото е изпратено в хода на започнала комуникация ...“, доколкото от приложеното по делото копие на електронен запис /лист 64/ се установява, че тази кореспонденция не е между оператора и засегнатото лице, освен това същата касае период доста след процесния такъв, а именно отбелязаната дата е 08.10.2021г., 12:35 часа. Следователно изводът на СРС, че още на 09.06.2021г. писмо изх. № 56-00-100/09.06.2021г. било постъпило в телевизията не се подкрепя от приложените по делото доказателства. Данни за получаване на въпросното писмо от Б. по делото има, но това е станало на 11.06.2021г., когато е получен оригинала на писмото чрез [фирма]. При това положение не може да се приеме за верен изводът на СРС, че искането за

упражняване право на отговор било достигнало до медията преди излъчването на предаването „Още от деня“ по Б. на 10.06.2021г., поради което за същата било възникнало задължението да осигури възможност на засегнатото лице в тази насока. Правото на отговор на засегнато от медийна услуга лице и задължението на оператора в тази насока са регламентирани в разпоредбата на чл.18 ЗРТ. Съгласно ал.1 на този текст засегнатите лица имат право на отговор. За да реализират това си право според ал. 2 на същия текст същите следва да поискат писмено от съответния оператор предоставянето за разпространение на техния отговор като в искането трябва да са посочени оспорваните твърдения, както и датата и часът на предаването. Задължението на оператора е регламентирано в ал.3 на същия текст, според която разпоредба той е длъжен да осигури включването на отговора в следващото издание на същото предаване или в равностойно време до 24 часа след получаването на отговор, като не се допуска изменение или съкращаване на текста. Анализът на тази правна уредба навежда на извода, че за да възникне и да може да бъде изпълнено вмененото за оператора задължение по ал. 3 на чл.18 ЗРТ, засегнатото лице следва не само да е поискало право на отговор, но и да е представило на оператора своя отговор, без да е необходимо това да е направено едновременно с подаването на искането по чл. 18, ал. 2 от ЗРТ. В тази връзка следва да бъде посочено, че дори да се приеме за правилен изводът на СРС, че чл. 18, ал. 3 от ЗРТ не поставя ограничения за формата на отговора – дали да бъде писмена /чрез изчитане или разгласяване на текста на отговора, излъчване на аудио-визуален запис в ефир или чрез личното участие на засегнатото лице/, каквото е заявено в настоящия случай, то по делото липсват доказателства операторът да е бил надлежно уведомен за това желание на засегнатото лице, преди излъчване на предаването на 10.06.2021г., което безспорно е относимо към съставомерността на деянието по чл. 18, ал. 3 във връзка с чл.18, ал. 1 от ЗРТ. Фактът, че на 10.06.2021г. министърът е гост в предаването „Още от деня“ води до извод, че същият е бил поканен за провеждане на интервю на тема „Култура и медии. Какви да са политиките на служебния кабинет“, но не и до извод, че Б. действително е получила поисканото от засегнатото лице право на отговор респективно е била уведомена предварително за желанието на засегнатото лице да упражни правото на отговор чрез личното си участие в предаването. Изявлението на водещата в края на проведеното интервю –“Имате право на отговор“ не е доказателство, което да удостоверява получаването на писмено искане по чл.18, ал. 2 ЗРТ от оператора преди датата на интервюто. В тази връзка неправилни също така се явяват изложените от въззивния съд доводи, че липсата на представен писмен отговор била без значение, тъй като Б. се била съгласила отговорът да се осъществи чрез лично участие, доколкото доказателства за подобно съгласие също липсват по делото. От приетата по делото техническа /аудио/ експертиза безспорно се установява факта, че до засегнатото лице предварително е била отправена единствено покана за провеждане на интервю, не и конкретно покана да упражни право на отговор чрез лично участие. Следователно към датата, на която е прието, че е извършено нарушението а именно на 10.09.2021г., доколкото конкретен отговор не е бил представен от засегнатото лице, нито има данни за получено от оператора писмено искане за упражняване право на отговор с лично участие и съответно покана от оператора именно за такова участие, то не може да се приеме, че последният е осъществил състава на нарушение по чл.18, ал.3 ЗРТ. В случая операторът не е разполагал нито с конкретен отговор по чл. 18, ал. 3 от ЗРТ, който да е бил длъжен да излъчи, нито с писмено искане за упражняване право на

отговор с лично участие по чл. 18, ал. 2 ЗРТ, което да е бил длъжен да осигури. При тези данни не може да се приеме, че са налице предвидените по чл. 18, ал. 3 във връзка с ал. 2 от ЗРТ предпоставки, при които може да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на оператора.

Като е приел, че касаторът е бил задължен да осигури възможност за упражняване правото на отговор в предаването излъчено на 10.06.2021г., СРС е достигнал до неправилни правни изводи за установеност на нарушението.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменено и вместо него следва да се постанови друго, с което се отмени и НП.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменено и вместо него следва да се постанови друго, с което да се отмени и НП.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, във връзка чл.63в от ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 72 от 10.01.2022 г. по нахд № 20211110210959/2021 г. на СРС, 94 с-в, **ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № РД-10-11/07.07.2021г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии, на основание чл. 126 ал. 1 вр. чл. 127 ал. 2 от Закона за радиото и телевизията на Българска национална телевизия, БУЛСТАТ[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 3000, 00 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 18, ал. 3 във връзка чл. 18, ал. 1 ЗРТ.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест

Председател:

Членове: 1.

2.

